

1. *Запишіть речення, розставляючи розділові знаки.*

- 1) Доріжка колись вимощена цеглою тепер заросла зеленим мохом.
- 2) Земля засипана весняними квітами нагадувала килим.
- 3) Котить сонний Дніпро віками зажурені води .
- 4) Широке рівне плесо віддзеркалювало срібні кучері залитих сяєвом хмар.
- 5) На темному небі нерухомо застигли химерні клаптики хмар посріблених промінням місяця.
- 6) Переночувавши Хмельницький удосвіта рушив назустріч ворогам.
- 7) Богун підводиться поволі свій люд і край рятуючи з неволі.
- 8) Степом широким припавши до гриви месник летів на пекельнім коні .
- 9) Втомившись шаблями вершники б'ють навмання.
- 10) Сонце примкнувши вії уже спускалося на землю
- 11) Насвиставшись між неба синіми берегами вітер спати приліг.
- 12) Добре попрацювавши краще відпочиватимеш.

2. *Позначте речення, у якому треба відокремити дієприкметниковий зворот.*

А Усіх здивувало нерозглянуте питання.

Б Освітлена місяцем шхуна стояла непорушно.

В Мигтів орошений дощами луг.

Г Вогонь гнаний вітром наступав з узвишшя.

3. *Знайдіть речення з дієприкметниковим зворотом, що відокремлюється комами (розділові знаки вилучено)*

А Буде бите царями сіяєє жито!

Б Долинка вишита сонцем пускає їм в очі веселі сліпучі зайчики.

В Рівно й спокійно дише натомлена з праці земля.

Г На випускний вечір до закинutoї в полтавські степи школи не приїздили ні Тичина ні Вишня.

Д Маленькою хмаринкою темніє над глибоким яром закинтий у степу хуторець.

4. *Дієприкметник виступає в ролі присудка в реченні.*

А Спочатку люди заходили в напівтінь галерей Софії, а лише після цього відвідувачі мали бути осліплені внутрішнім сяйвом мозаїки, духовним світлом собору.

Б Одяг козацької старшини виготовляли з дорогої тканини, привезеної із Західної Європи.

В Одяг старшини складався із сорочки з тонкого полотна, вишитої шовком, сріблом або золотом.

Г На свята одягали парчеві шуби, оздоблені риссю, соболями, чорносталями.

Д „Мрія” – це безсумнівне народне слово, видобуте літературною мовою з глибиндуші народу-мовотворця.

5. *Дієприкметниковий зворот НЕ входить до складу речення.*

А Князеві Ярославу приписують також перше зведення писаних давньоруських законів, відоме під загальною назвою „Руська правда”, що не поступається європейським аналогам тієї епохи.

Б Я чую пісню, в щасті співану.

В Веселка, овіяна вітром, в моїх зацвітає очах.

Г Котить сонний Дніпро віками зажурені води.

Д Душа, переповнена щастям, часто буває німа.

6. *Дієприкметниковий зворот НЕ треба виділяти комами в реченні (розділові знаки пропущено).*

А На причілку хата була підперта двома стовпами обмазаними білою глиною.

Б Од вікон до самої печі простягся промінь ніби одягнені стовпи виткані з сонця та дрібного порошу котрий ворухився в промені неначе дрібненька мошка.

В Вона принесла з хижки зав’язані в хустинці квіти та стрічки і розсипала їх по столу.

Г Тільки собаки надворі ще довго брехали роздратовані криком та світлом у хаті в таку пізню добу.

Д На горах за шпильями вкритими лісом пишно горів вечірній світ сонця.

7. *Дієприкметниковий зворот НЕ треба виділяти комами в реченні (розділові знаки пропущено)*

А Греблі обсажені столітніми вербами.

Б На високих гривах гір кругом зеленіє старий ліс як зелене море вкрите хвилями.

В На кожну тарілку клали маленький хліб вкритий серветкою ложку й ніж.

Г Для бідних шляхтичів накривали столи надворі і вони мусили їсти ложками й ножами принесеними з дому за пазухою.

Д На лаві сиділи діти захищені листям верби від палючого сонця.

8. *НЕМАЄ пунктуаційної помилки в реченні.*

А Ми майже нічого не знали б про сиву давнину, якби історія не подарувала нам літописців – людей мобілізованих словом і правдою на виконання свого обов’язку перед далекими нащадками.

Б Уся наша планета оповита невидимими шляхами, що ними мандрують слова.

В У XVII столітті все найкраще здобуте голландцями німцями французами Петро I намагався застосувати в Росії.

Г Ткану зорями теплу хустинку ніч на тихе село одягла.

Д Парадні сходи обрамлені з обох боків казковими птахами хапають гострими пазурами білі мармурові сходинок.

9. *НЕ* потребує редагування речення.

А На подвір'ї зібралися бувші випускники.

Б Подорожуючі студенти підкорили ще один маршрут у кримських лабіринтах.

В Корній, овіяний весняним вітром, тепер виношував новий задум.

Г Головуючий на зборах запропонував обрати новий склад комісії з правопорушень.

10. *Дієприслівниковий зворот* є в реченні.

А Хоч ідуть по Хрещатику люди щільно, як у черзі, майже притулившись один до одного, але я не бачив, щоб хтось когось копнув ногою, ударив ліктем або вилаяв.

Б Святиною-оберегом для української нації постає Тарас Шевченко.

В Храм задумано було звести за подобою візантійського собору, в якому хрестився Володимир.

Г Внутрішнім оздобленням Володимирського собору керував професор Київського університету Андріан Прахов.

Д Запрестольна Богородиця Володимирського собору - втілення безмежної материнської любові.

11. *НЕМАЄ дієприслівникового звороту* в реченні.

А Однією з прикрас Святих гір є пущі сумпії, що ростуть, звившись воедино, майже на голих крейдяних скелях.

Б Серед цих передоснов – традиції, закони предків і віра – ті святині, що, переходячи у спадок, не дають забувати, „чиїх батьків чиї діти”.

В І чи не на останньому ударі поминального дзвону нація, зібравши всю свою життєву енергію, послала у світ себе в образі й подобі Шевченка, заявивши: „Я єсть!”

Г Львів неповторний – ранковий чи вечірній, весняний чи осінній, сполосканий липневою зливою чи притрушений молодим сніжком.

Д Восени листя цієї рослини набирає незвичайно яскравого забарвлення, перетворюючи кущі на червоні багаття на білому тлі схилів.

12. *Правильно розставлені розділові знаки* в реченні.

А Історичні міста великі не тому, що завжди залишались однаковими, а тому, що змінювалися, оновлялися, зростали навіть умираючи знову воскресали й возносилися з руїн і попелу.

Б Традиційний український костюм XVII–XIX століть суттєво змінився з часів Київської Русі зберігши при цьому основні етнічні та регіональні риси.

В Хіба вдалося нам, підрахувавши всі слова у творах Тараса Шевченка, виявити словниковий запас великого поета?

Г Греки-елліни їздили по науку в Єгипет знаючи, що в книгах єгипетських жерців заховано багато скарбів людської мудрості, почасти успадкованих від ще давніших цивілізацій.

Д Досягши власного розквіту культури греки стали вчителями для римлян, а потім Стародавній Рим став осередком освіти.

13. *Правильно розставлені розділові знаки в реченні.*

А Тільки в ту альтанку, що під старезним волоським горіхом в садку, не пускає його дикий виноград звившись тісно й щільно в одну зелену стіну.

Б Уже що не робить світло: і зайчиком плигає біля альтанки пробившись крізь листя горіха, і золотою сіткою падає на землю, і мигтить, і переливається, намагаючись присунутися ближче до темного закутка, – ніяк не може.

В Там на зеленій лавці, обкладеній дерниною сперши голову на руки, сидить білява панночка.

Г На щастя, панночка зриває листок виноградний, зробивши там маленьку шпарку в зеленій стіні.

14. *Граматичну помилку допущено в реченні.*

А Гуцули були красиві, танцюючи якийсь свій, нікому не відомий танець.

Б Виглядаючи у вікно, у мене злетів картуз.

В Переступивши поріг, Остап почув у кімнаті знайомий голос.

Г Дівчина тихо заспівала, сівши на ослоні біля печі й схиливши низько на груди голову.

Д Сонце, сідаючи за гору, мостилося на спочинок, як утомлені люди.

15. *Дієприслівник не треба відокремлювати комами в реченні (розділові знаки вилучено).*

А Хома не гаючись проінструктував їзових як їм належить триматись.

Б І налітавшись зморена бджола відчує стебел плавні колихання.

В Цілий день вони працювали не покладаючи рук.

Г Старий підводиться і не прощаючись зникає десь внизу за курганом.

Д Із солом'яного дупла виритого в скирті обтрушуючись виліз Шовкун.

16. *Одиничний дієприслівник ужито в реченні.*

А У наші дні Києво-Могилянська академія розвивається, відроджуючи давні традиції.

Б Віста з Малушею, натомившись, загорнулись у шкури й лягли спати.

В У товаристві запорожців понад усе цінувалися сміливість, кмітливість, добре серце і, звичайно ж, почуття гумору, яким було пронизане все життя Січі.

Г Втративши кордон чи державність, народ завжди має можливість їх відновити, а мови не відновить ніколи: вона втратиться на віки вічні.